

συμφωνιακόν ἔργον μέρος μουσικῆς. Α. Ν. Πετσάλ. ἐν 'Απρ. 25 Μαρτ. 96.
συμφωνικός, 3. (φθόγγοι. κλίσις.) Κ. Οἶκ. 30. — 'Ιω. Ν. Οἶκον. 69. — 'Ιω Σταματέλ. — Μιλτ. Παντ.
συμφωνοειδῆ γράμματα, τά. 'Αθ. Σακελ.
συμφωνόληκτος, 2. Δ. 'Ι. Μαυροφρ. 60. — Μ. Παρανίχ. 74. — Γ. Πανταζίδ. 80.
 — Εὐάγ. Κοριν. 94.
συμφωνολογία, ἡ. ὁ περὶ τῶν συμφώνων γραμμάτων λόγος. — Μ. Παρ. 71.
συμφωνοπληθής, 2. Χρυσοσθ. Βαλασιδ.
συμφωνοποιέω - ᾧ. Ν. Κοντόπ.
συμφωνοποίησις, ἡ. (γλωσσολογ.) Γ. Ν. Χατζιδ. 89.
συμφωνοφανές ἴδιον. Δ. Ν. Βερν. 66.
συμφωνόφθογγον τὸ υ. (ὡς ἐν τοῖς αὐγόν, εὐλογῶ, αὐτός, ἠῦρα κτλ. Α. Ν. Γιάν. 89.
συμφωνοφωνήεν, τό. 'Ερμ. λόγ. 18. — Κ. Οἶκ. 30.
συμφωνώδης, 2. (προφορά.) 'Α. Σκιᾶς, 91.
συμφαλμοφῶδία, ἡ. 'Αθ. Σακελ. λ. ἐν ἱερμῆν.
συμφάλλεται, οἱ Χρ. Παπαοικον. 84.
συμμηγήσιμος, 2. Λεξ. νομοτεχν. 40.
 «**συμμηγήσιος** μᾶλλον ἢ ψηφοφορία.» Δ. Τσιδανόπ. ἐν 'Απρ. 27 Δεκ. 94.
συμμηγήσις, ἡ. 'Α. Γ. 'Ηπειρ. 88.
συμμηγήσιμα, τό. Ν. Παπαδόπ. — Τὰ νῦν ἐν πολλῇ χρήσει ὁ καὶ ἐν τοῖς Λεξ. τ. ἀρχ. γλ. ὑπάρχων συμμηγήσιμος.
συμμηγήσιτος, 3. 'Ελ. κωδ.
σύν. «οἱ σύν καὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι.» — «κατὰ τὰ σύν ἢ ἀντιπολιτευτικὰ φρονήματά των.» 'Απρ. 9 'Ιαν. 88 καὶ 8 Αὐγ. 89. — Γερμανισμός τοῦτο. Πρβλ. πρὸ.
συναγλάσματα, τά. (ἀνθρώπων.) 'Απρ. 8 'Ιουν. 93.
συναγλαστικῶς. ἐπίρ. 'Ηρ. Μητσόπ. 88.
συναγκωνισμός, ὁ. Γαλ. accouement. Σκαρλ. λ. 56.
συναγχορίζεσθαι. 'Αλ. Σούτσ.
συναγωγικός, 3. (τρόπος.) Μ. Δ. Δασκαλ. 93. — συναγωγικός τάφος. 'Απρ. 13 Αὐγ. 94.
συναγωνίσμιος, 2. «συναγωνία. δὲν εἶναι ἡ γεωργία μας πρὸς τὴν τῶν ἄλλων χωρῶν.» Γιουναράχ. ἐν 'Απρ. 28 'Ιουλ. 93.
 'Ητο δὲ ἐκεῖ τυπωμένον συναγωνήσιμος.

συναγώνισις, ἡ. (ὁμοφρόνων ἀνδρῶν.) Α. ἐν 'Ερμῆ λογ. 21.
***συναγωνισμός**, ὁ. Γαλ. concours. Ν. Κοντ. λ. 89. — Στ. Ἐέν. ἐν Βρετ. ἀστ. 11 Φεβρ. 92. — 'Εν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλώσσης ἡ σημασία τῆς λέξεως ἀλλοία, καὶ οὐχὶ ἡ τὴν ὁποῖαν εἰς αὐτὴν ἀποδίδουσι πολλοὶ τῶν γραφόντων, ἀντὶ τοῦ ὀρθῶς ἔχοντος διαγωνισμός. 'Ιδε τὰ Κ. Ἀσωπίου Σούτσια ἐνθα λέγεται, ὅτι ὁ 'Αδ. Κοραῆς γράφας ποτὲ συναγωνισμα, ὕστερον μετέγινω.
συναγωνιστικός, 3. 'Απρ. 30 Δεκ. 91. — Στ. Ἐέν. ἐν 'Απρ. 13 'Ιαν. 94.
συναγωνιστρια, ἡ. 'Εστ. ἐφ. 3 Νο. 95.
συναγωνοθέτης, ὁ. Στ. Ν. Δραγ. 88.
συναδελφίδια, τά. (ὕποκοριον. τοῦ συναδέλφοι, οἱ.) 'Απρ. 14 Φεβρ. 94. — Αὐτόθι δὲ 22 'Απρ. 94, ὁ 'Αλ. Θ. Φιλαδ. ἔγραψε δις συναδελφ εἶδιον, ὡς φεῖδιον χαρακτηρισζῶν τινάς, καθ' ὧν τὸ ἄρθρον του.
συναδελφίζεσθαι. Θ. 'Αφεντ. — Πρβλ. συναδελφῶν.
συναδελφικός, 3. (ὕποστῆριξις. τρυφερότης. πνεῦμα. συμπάθεια.) Γαλ. esprit de corps.) Κ. Λομβ. 71. — 'Απρ. 13 Αὐγ. 93. — Times. ἐν 'Απρ. 17 'Ιουν. 96. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.
συναδελφικῶς. 'Απρ. 15 Μαῖου 91. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.
συναδελφισμός, ὁ. Π. Χιώτ.
συναδελφός, ἔγραψε τῷ 1831 ὁ ποιητῆς 'Αλ. Σούτσος ἀντὶ συν ἀδελφος, χάριν τῆς μετὰ τὸ φῶς ὁμοιοκαταληξίας, ἣν ἐχρειάζετο.
συναδελφοσύνη, ἡ. 'Απρ. 23 Σεπτ. 89. — «'Εφ.» 18 'Ιουν. 92. — Πρβλ. τὸ ἐξῆς. Διαφέρει δέπως τὸ κατωτέρα συναδελφωσις
συναδελφότης, ἡ. 'Εγγραφ. ναοῦ Φανερωμένης, τῆς ἐν Ζακύνθω. 752. — Σχ. Λεβ. Λεβ. λ. 61. — Ν. Κοντ. λ. 89. — 'Απρ. 2 Νο. 91. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.
συναδελφῶν-ᾧ-οῦμαι. Π. Χιώτ. 59. — Σπ. Ν. Βασιλ. 69. — 'Αν. Γενιάδ. 91. — 'Εφ. συζητήσ. 2 Μαῖου 95. — συν ἡ δελφώθησαν. 'Απρ. 14 Σεπτ. 96.
συναδέλφωσις, ἡ. Ν. Καζάξ. 88. — 'Αστ. 15-6 Αὐγ. 92.
συναδελφωτικός, 3. (δύναμις.) 'Εκάεργος ἐν 'Ημιφύλ. 'Απρ. 24 Νο. 96.
συναδέλφωσις, ἡ. Λεξ. νομοτεχν. 40.
συναδολοσχέω - ᾧ. Εὐγ. Βούλγ.
συναδρόνομαι. 'Ιωσ. Μοισ.

